Λαϊκοί ασκητές στο Άγιον Όρος

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Ιανουαρίου, 2014

Ο γέρο-Ιωακείμ, από την Βατοπεδινή Καλύβη της Αναλήψεως πλησίον των Καρυών, ήταν από τους παλαιότερους Αγιορείτες. Πλησίασε τα 100 και έζησε πάνω από 70 χρόνια στο Άγιον Όρος. Διηγήθηκε ότι όταν ήταν νέος μοναχός, εγνώρισε ένα λαϊκό ασκητή, που ασκήτευε απέναντι από την αρχαία Μονή του Αλυπίου, σε μία σπηλιά, κοντά στο λεγόμενο Κελλί του Πατριάρχου.

Η σπηλιά ήταν σχηματισμένη από μια πέτρα που προεξείχε σαν οροφή και στην άκρη της προεξοχής είχε κτισμένο ένα τοιχάκι από ξηρολιθιά. Όσες φορές τον επεσκέπτετο, μόνον η θέα του προξενούσε μεγάλη κατάνυξη. Ο λαϊκός αυτός ασκητής ήταν σπουδαίος αγωνιστής. Έτρωγε κάθε δέκα μέρες και αγωνιζόταν να μιμηθή τον όσιο Μάξιμο τον Καυσοκαλυβίτη, τον όποιο είχε σε μεγάλη ευλάβεια. Μέσα στο σπήλαιο είχε μόνο ένα Σταυρό, δυό μικρές εικόνες και δυό δίποδα, πάνω στα όποια είχε βάλει ο ασκητής δυό σανίδες• έτσι είχε κάνει το ασκητικό του κρεββάτι.

Παλαιά στην Ι. Μονή Φιλόθεου έζησε ένας λαϊκός εργάτης που το όνομα του δεν διασώθηκε. Αφού εκοιμήθη και τον έθαψαν, μετά από χρόνια του έκαναν ανακομιδή και τα οστά του ευωδίαζαν.

Εξεπλάγησαν, απορούσαν και προσπαθούσαν να εξηγήσουν για ποιό λόγο ο Θεός τίμησε με ευωδία τα οστά του λαϊκού. Εκείνο που διαπίστωσαν ήταν ότι κανείς δεν είχε το παραμικρό παράπονο απ’ αυτόν. Ποτέ κανέναν δεν είχε κατακρίνει και στενοχωρήσει. Ήταν ευλαβής, φιλήσυχος και είχε κρυφή εσωτερική εργασία. Στο διάλειμμα που έκαναν οι άλλοι εργάτες για να ξεκουρασθούν, αυτός πήγαινε λίγο απόμερα και καθόταν κάτω από μια ελιά, διάβαζε το Ευαγγέλιο και έκλαιγε.

(Από το βιβλίο «Ασκητές μέσα στον κόσμο», και την ενότητα: «Θαυμαστά και διδακτικά περιστατικά». Κεντρική διάθεση βιβλίου: Ιερόν Ησυχαστήριον «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος», Μεταμόρφωσις Χαλκιδικής, 2008)

(Πηγή ηλ. κειμένου: orp.gr)